

בדא יפקון מגלותא ברחמי
בספר הזוהר הזה נצא מן הגלות ברחמים

סדר האדרא-י"ג מדות

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לימדו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

בְּשִׁהְנֶה מְקַדִּישׁ דָּקָה בְּלִבּוֹ לְלִמּוּד דָּף זֹהָר
וּמִצְטָרֶף ל־250,000 לומְדֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
נִחָשֵׁב כְּאִלוּ אֶתְּהָ מְסִיִּים

250,000 פְּעָמִים
אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהָר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר, רַב
שְׂכונָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מוֹגִיד שְׁעוֹר שֶׁל דָּף
הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נֶחֱת רוּחַ
הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבֵּ"ה, וּלְהַצִּיל אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצָּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֹהָר הַקָּדוֹשׁ
דָּף הַיּוֹמִי דָּקָה אַחַת עִם הַצָּבוּר.

סְגוּלָה גְדוּלָה שִׁיקְרָא תַקֵּן זֶה מִדֵּי
 יוֹם: יְרוֹם מְזֹל, יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו,
 שְׁלוֹם בֵּית, זִיווּגִים הַגּוֹנִים, יִזְכֶּה
 לְשַׁפֵּעַ רוּחָנוּ וְגַשְׁמִי, יִזְכֶּה לִירְאֵת
 שָׁמַיִם, זֹכֶה וּמַתְקֵן רוּחוֹ וְנַשְׁמָתוֹ,
 כַּחוֹת הַטְּמָאָה מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, כָּל
 אוֹיְבָיו יִפְּלוּ תַחַתָּיו, לֹא יִרְאֶה מִיתַת
 בְּנָיו, יִנְצֵל מֵעַנְשׁ הַגְּלוּלִים, יִזְכֶּה
 לְאַרְיֻכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים, יִזְכֶּה לְעוֹלָם
 הַבָּא, וְעַל יָדוֹ תַתְּקַרֵּב הַגְּאוּלָּה
 בְּרַחֲמִים גְּדוּלִים. (סוד ה')

הַרוּצָה לזִכּוֹת לְאַרְחָ אֶת הַרְשֵׁב"י
 בְּבֵיתוֹ יִלְמַד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ - הַרְשֵׁב"י
 זי"ע יוֹשֵׁב אֶתְנֵנוּ בְּלוֹמְדֵינוּ תוֹרָתוֹ

כְּתַב הַמְּקַבֵּל הַקְּדוּשׁ **רַבִּי אַבְרָהָם**
אַזּוּלָאִי זי"ע"א זְקֵנוּ שֶׁל
 הַחֵיד"א, בְּשֵׁם הַמְּקוֹבֵּל **הַרַב אַבְרָהָם**

גלאַנטִי זי"ע, בִּסְפָרוּ "אוֹר הַחֲמָה" עַל
ה"אַדְרָא דְמִשְׁכָּנָא" (דף קכ"ג ע"ב), וְזֶה
לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: "אַפִּילוּ עוֹד הַיּוֹם, אַחֲרֵי
שְׁנַפְטֵר רֶשֶׁב"י מִבִּינֵינוּ, כָּל זְמַן שְׁאַנּוּ
עוֹסְקִים בְּדַבְרֵי הָאֲדָרָא, "אַתְעֵטֵר" -
בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן מְעֵטֵר כְּמֶלֶךְ
בְּעֵטְרוֹתָיו בְּרֹאשׁוֹ, וַיֵּשֶׁב בְּגוֹוֶן",
עַכְל"ק. וּבִדְאִי כַּאֲשֶׁר יִבְקֹשׁ וַיִּתְפַּלֵּל
בְּזִכּוֹת הַרֶשֶׁב"י תִּתְקַבֵּל תִּפְלֹתוֹ
וְתַעֲשֶׂה בְקִשָּׁתוֹ.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְוִי מֵאֵן
דְּאוֹשֵׁיט יְדוּי בְּדִיקְנָא יִקְיָרָא
עֲלָאָה, דְּסָבָא קְדִישָׁא, טְמִירָא
וּסְתִימָא (נ"א טמיר וסתים) מְכַלָּא דִּיקְנָא
דִּהֵיָא תּוֹשְׁבַחְתָּא. דִּיקְנָא דְּסִתִּים
וַיִּקְיֵר מְכַל תְּקוּנָא. דִּיקְנָא דְּלֹא יִדְעִין
עֲלָאִין וְתַתְּאִין. דִּיקְנָא דִּהֵיָא

תוֹשְׁבַחָתָא דְכָל תוֹשְׁבָחִין. דִּיקְנָא
 דְּלֹא הָוִי בַר נָשׁ נְבִיאָה וְקַדִּישָׁא
 דִּיקְרַב לְמַחְמֵי לִיהּ. דִּיקְנָא דֵּהִיא
 תִּלְיָא בְּשַׁעְרוֹי עַד טַבּוּרָא דְּלַבָּא.
 חוּרָא כְּתִלְגָּא יְקִירָא דִּיקִירִין.
 טְמִירָא דְטְמִירִין. מְהֵימְנוּתָא
 דְּמְהֵימְנוּתָא דְּכָלָא. תָּאנָא, בְּצַנִּיעוּתָא
 (דף קל"א ע"א) דְּסַפְרָא, [סוף פ' תרומה]
 דֵּהִיא דִּיקְנָא מְהֵימְנוּתָא דְּכָלָא, נָפִיק
 מֵאוּדְנוֹי, וְנָחִית סוּחֲרָנְיָה דְּפוּמָּא
 קַדִּישָׁא, וְנָחִית וְסָלִיק וְחָפִי,
 בְּתַקְרוּבָתָא (סג) דְּבוּסְמָא טָבָא, חוּרָא
 דִּיקִירָא (ס"א דבדיקניה). וְנָחִית (ס"א חוורא יקירא
 דדיקניה נחית) בְּשַׁקּוּלָא, וְחָפִי עַד טַבּוּרָא.
 הוּא דִּיקְנָא יְקִירָא, מְהֵימְנָא שְׁלִימָא,
 דְּנִגְדִין בֵּיהּ י"ג נְבִיעִין, מְבוּעִין

דמִשַּׁח רְבוּת טָבָא, בְּתִלְתַּת עֶשֶׂר
תְּקוּנֵין מִתְתַּקְנָא.

תְּקוּנָא קִדְמָאָה. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא
מִלְּעֵילָא, וְשָׂאֲרֵי מֵהֵהוּא
תְּקוּנָא דְשַׁעַר רִישִׁיָּה, דְּסָלִיק
בְּתְקוּנֵי לְעֵילָא מֵאוּדְנֵי, וְנִחִית
מִקְמֵי פִתְחָא דְאוּדְנֵין, בְּחֵד חוּטָא
בְּשְׁקוּלָא טָבָא, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא. -
תְּקוּנָא תְּנִינָא. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא
מִרִישָׁא דְפּוּמָא, (וּסְלִיק) עַד רִישָׁא
אַחֲרָא דְפּוּמָא, בְּתְקוּנָא שְׁקִיל. -
תְּקוּנָא תְּלִיתָאָה. מֵאַמְצָעִיתָא דְתַחֲתָא
(ס"א דהאי) חוּטָמָא, מִתַּחֲתָא תַּרִּין נוֹקְבִין,
נְפִיק חֵד אֹרְחָא, וְשְׁעָרָא אֲתַפְסֵק
בְּהֵהוּא אֲרַחָא, וּמְלִיא מֵהֵאִי גִיסָא,
וּמֵהֵאִי גִיסָא שְׁעָרָא, מִתְקוּנָא שְׁלִים

סוּחַרְנִיָּה דִּהְיָהּ אֹרְחָא. - תְּקוּנָא
 רְבִיעָאָה. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא (וְנִחִית) תַּחֲתוֹת
 פּוּמָא, מִרִּישָׁא חָדָא לְרִישָׁא חָדָא,
 בְּתִקּוּנָא שְׁלִים. - תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה.
 תַּחֲתוֹת פּוּמָא נִפְיָק אֲרַחָא אַחֲרָא,
 בְּשִׁקּוּלָא דְאַרְחָא דְלַעִילָא, וְאֵלִין
 תְּרִין אֲרַחֲיָין רְשִׁימִין עַל פּוּמָא, מִכָּאן
 מִכָּאן. תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה. מִתְתַּקֵּן
 שְׁעָרָא, וְסָלִיק וְנִפְיָק מִלְרַע לְעִיל
 לְרִישָׁא דְפּוּמָא. וְחָפִי תְּקֻרֻבָּתָא
 דְּבוּסְמָא טָבָא, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא
 דְלַעִילָא. וְנִחִית שְׁעָרָא לְרִישָׁא
 דְּפִתְחָא דְאַרְחָא תַּתָּאָה דְפּוּמָא.
 תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה. פָּסִיק שְׁעָרָא,
 וְאַתְחִזֵּן תְּרִין תַּפּוּחִין, בְּתִקּוּבָּתָא
 דְּבוּסְמָא טָבָא, שְׁפִירָן וְיָאן לְמַחֲזִי.

בְּגִינִיָּהוֹן אֶתְקִיִּים עֲלֵמָא, הֵדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (משלי טז) בָּאוּר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.
 תְּקוּנָא תְּמִינָאָה. נִפִּיק חַד חוּטָא
 דְּשַׁעְרֵי סוּחָרְנִי דְּדִיקְנָא, וְתַלְיִין
 בְּשִׁקּוּלָא עַד טְבוּרָא. תְּקוּנָא
 תְּשִׁיעָאָה. מִתְעָרִי וּמִתְעָרְבִין שַׁעְרֵי
 דִּיקְנָא, עִם אֵינוֹן שַׁעְרֵי דְּתַלְיִין
 בְּשִׁקּוּלָא, (דְּתַלְיִין) וְלֹא נִפְקִי דָא מִן דָּא.
 תְּקוּנָא עֲשִׂירָאָה. (מִתְעָרְבִין) נִחְתִּין שַׁעְרֵי
 תְּחוֹת דִּיקְנָא. וְחִפִּיִּין בְּגֵרוּנָא תְּחוֹת
 דִּיקְנָא. תְּקוּנָא חַד סָר. דִּלָּא נִפְקִין
 נִימָא מִן נִימָא, וּמִתְשַׁעֲרִין בְּשִׁיעוּרָא
 שְׁלִים. תְּקוּנָא תְּרִיסָר. דִּלָּא תַלְיִין
 שַׁעְרֵי עַל פּוּמָא, וּפּוּמָא אֶתְפְּנֵי מְכָל
 סְטְרוֹי. וַיֵּאן שַׁעְרֵי סְחוּר סְחוּר לִיה.
 תְּקוּנָא תְּלִיסָר. דְּתַלְיִין שַׁעֲרָן בְּתַחוֹת

דִּיקְנָא, מִכָּאן וּמִכָּאן, בִּיקְרָא יָאָה,
 בִּיקְרָא שְׁפִירָא. מִחֲפִיין עַד טַבּוּרָא.
 לָא אֶתְחַזִּי (ס"א לאתחזאה) מִכָּל אַנְפִּי
 תְּקֻרֻבָּא דְּבוֹסְמָא, בַּר אֵינוֹן תְּפוּחִין
 שְׁפִירִין חֲוֹרִין, דְּמִפְקִין חִיין
 לְעֵלְמָא, וּמִחֲזִיין חֲדוּ לְזַעִיר אֲפִין.
 בְּתַלְיֶסֶר תְּקוּנִין אֵלִין, נִגְדִין וְנִפְקִין
 תְּלִיסֶר מְבוּעִין דְּמִשַּׁח
 רְבוּת, וְנִגְדִין לְכָל אֵינוֹן דְּלִתְתָּא.
 וְנִהְרִין בְּהֵהוּא מִשָּׁחָא. וּמִשִּׁיחִין
 מֵהֵהוּא מִשָּׁחָא, דְּבְתַלְיֶסֶר תְּקוּנִין
 אֵלִין. בְּתַלְיֶסֶר תְּקוּנִין אֵלִין אֶתְרָשִׁים
 דִּיקְנָא יְקִירָא, סְתִימָאָה דְּכָלָא,
 דְּעֵתִיק דְּעֵתִיקִין. מִתְרִי תְּפוּחִין
 שְׁפִירִין דְּאַנְפּוּי, נִהְרִין אַנְפּוּי דְּזַעִיר
 אַנְפִּין, וְכָל חֲיוֹר (ס"א חִיזור) וְשׁוֹשָׁן

דַּאֲשַׁתְּכֶחַן לְתַתָּא, נְהִירִין וּמַתְּלֵה־טִין
 מֵהָהוּא נְהוּרָא דְלַעֲיִלָּא. תְּקוּנִין
 תְּלִיסֵר אֲלִין, אֲשַׁתְּכֶחוּ בְּדִיקְנָא,
 וּבְשְׁלִימוֹת דִּיקְנָא בְּתִקּוּנוֹי, אֶתְקַרִי
 בַּר נֶשׁ נְאֻמָּן. דְּכָל דְּחָמֵי דִיקְנִיה, תְּלִי
 בֵּיה מְהִימְנוּתָא. תָּאנָא בְּצַנִיעוּתָא
 דְּסַפְרָא, תְּלִיסֵר תְּקוּנִין אֲלִין דְּתַלְיִין
 בְּדִיקְנָא יְקִירָא, בְּשִׁבְעָאָה (מנהון)
 מִשְׁתַּכְּחֵי בְּעֻלְמָא, וּמַתְּפַתְּחֵי בְּתִלְיֵסֵר
 תְּרַעֲי דְרַחֲמֵי. וּמֵאן דְּאוּשִׁיט יְדֵיה
 לְאוּמָאָה, כֻּמָּאן דְּאוּמֵי בְּתִלְיֵסֵר
 תְּקוּנֵי דִיקְנָא. הָאֵי בְּאַרְיָא אֲפִין.
 בְּזַעִיר אֲפִין בְּכֻמָּה. אָמַר לְרַבִּי יִצְחָק,
 קוּם בְּקִיּוּמָךְ, וְסֻלְסַל בְּסֻלְסָלָא
 דְּתִקּוּנָא דְּמִלְכָּא (ס"א בדיקנא) קַדִּישָׁא
 הֵיאֵךְ יִתְתַּקְּנוּן (זוהר במדבר פ' נשא דף ק"ל ע"ב).

קָם רַבִּי יִצְחָק, פִּתַּח וְאָמַר, (מיכה ז) מִי אֵל
כְּמוֹדָּנוּשָׂא עוֹן וְגו', יִשׁוּב יֶרֶחַ מְנוּ
וְגו', תַּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב וְגו'. תָּאנָא,
תְּלִיסַר מְכִילִין אֶתְחַזֵּן הָכָא, וְכֻלָּהוּ
נִפְקִין מִתְּלִיסַר מְבוּעֵין דְּמִשַּׁח רַבּוּת
דְּתִיקוֹנֵי (דף קל"א ע"ב) דִּיקְנָא קְדִישָׁא,
עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין. טְמִירָא דְטְמִירִין.
תָּנָא, תְּקוּנָא דְדִיקְנָא טְמִיר וְסֻתִּים,
טְמִיר וְלֹא טְמִיר. סֻתִּים וְלֹא סֻתִּים.
בְּתִיקוֹנוֹי יָדִיעַ וְלֹא יָדִיעַ.

רוצו, למדו וּהפיצו את האדרא
הקדוש יומם ולילה

כתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר
מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות

אָנוּ וְכו' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף
הַיָּמִים, שָׂאזִי יִתְגַּלֶּה לַתַּחֲתוֹנִים. וּבְזִכּוֹת
הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אִזּוֹ תִּמְלֹא
הָאָרֶץ דַּעַה בְּסִבָּתוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה
סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שֶׁאָמַר וּבִגְיוֹנָה
"וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כִּדִּי
שְׂבִיזְכוֹת זֶה יִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל, בְּשֵׁם שְׁלֹא
נִגָּאֵלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֶצְרַךְ
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשׁ בְּדָם הַפֶּסַח
וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגָּאֵלָה הָעֲתִידָה לֹא
יִהְיֶה הִגָּאֵלָה עַד שְׁיִזְכּוּ לְתוֹסַפֶּת
הַקְדָּשָׁה הַזֶּה, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ,
וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ" (של"ה).

עוֹד אָמַר אֵלֵינוּ זְכוּנוּ לְבִרְכַּה לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן: בְּהַאי סֵפֶר הַזֶּהר יִתְפָּרֶקוֹן מִן
גְּלוּתָא כִּד אֲתִגְלִיָּא בְּדָרָא בִּתְרָאָה.
(זוהר במדבר קכ"ד:) לְשׁוֹן מִשָּׁה רַבִּינוּ לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן. וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ

כְּזֶהֱרָהּ הֶרְקִיעַ בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ
דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהֱרָהּ בְּאֵילָן לֹא צָרִיךְ
נִסְיוֹן – רָצָה לֹאמֵר, כִּי הַלּוֹמֵד בְּסֵפֶר
הַזֶּהֱרָהּ לֹא יִסְבֵּל חֲכָלִי מְשִׁיחַ וּבְגִין
דִּישְׂרָאֵל עֲתִידִין לְמַטְעַם מְאִילָנָא
דְּחַיִּי דָּא הוּא סֵפֶר הַזֶּהֱרָהּ יִפְקֹון בִּיה
מְלֻחָתָא בְּרַחֲמֵי. תּוֹרַת הַסּוּד נּוֹעֵדָה
לְהַתְגַּלּוֹת וּלְלַמֵּד אֶת הָרַבִּים בְּדוֹר
הָאַחֲרוֹן לְמַעַן הִכִּינוּ אֶת הָעוֹלָם
לְקִרְאָת תּוֹרָתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ וְהַגְאָלָה
שְׁלֵמָה.

צדקתם עומדת לעד
האידרא הקדוש הזה נדפס
לברכה והצלחה
שערי זיווג מהרה ולשערי חיים טובים
לארנון שלמה בן שושנה
לזיווג הגון משורש נשמתו

יותר משמונה אלף שיעורים בזוהר הקדוש, תענוג גן עדן בעולם הזה

שמעו ותחי נפשכם, השיעורים מוכנים ומסודרים,
וכל החפץ להיות מן המאירים, יבוא ויטול לרבים
להשמיע, זכויות אדירות להשפיע, ובזכות התנא
הקדוש האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה יזכו כל
עם לביאת הגואל בב"א.

להזמנת דיסקים: 054-4577956.

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים,
רכישת **כל ספרי הזוהר דף היומי בפורמט כיס**
במחיר מסובסד,

טל: 0527-651911

לשמיעת כל ספרי הזוהר הקדוש בשפת לשון
הקודש ב-277 דיסקים - 1500 שעות של תענוג
רוחני בטל:

054-4577956

המב"ה שלח לנו תיבת נח של הרשב"י
שהוא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמגפה העולמית

המגפילים יוצרו מזה חרשים.
אלו אינם רק טמבלים וזו
דא, דאק"ר ספר הזוהר, האור
מחברו של רש"י, רש"י, רש"י
טעם, וטעם טמבלותא ורש"י
אור טעם, וטעם טמבלותא.
רש"י ורש"י (טעם א) כל הן
הזוהר האור, ורש"י, ורש"י.
אור ורש"י דא.

וזה חלק ב' של ספר הרשב"י, הרשב"י
הזוהר הקדוש, ורש"י, ורש"י, ורש"י.
ר, ורש"י, ורש"י, ורש"י, ורש"י.
הזוהר, ורש"י, ורש"י, ורש"י, ורש"י.
הזוהר, ורש"י, ורש"י, ורש"י, ורש"י.

סגולת הרשב"י:

- פידיון נפש האמיתי, הגדול ביותר בעולם
שיציל נפשך (ללא כסף).
- אמור במשך שבעה ימים ברציפות את
דף האידרא, (רצוי לאחר התפילה).
- תן וחלק לעוד 3 אנשים את דף האידרא,
וכן הלאה,

כך תוצר שרשרת מגן, של הרשב"י לכל עם ישראל
שאינו שום כח ומקטרג בעולם שיכול לפגום בה
כולם מוגנים בתיבת נח של הרשב"י:
- הזוהר קדוש

50 קוֹדֶרִילִיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרָה לְמוֹד פֶּשֶׁט, וּלְפִי
הַבֵּאמֶ"ח (פ' תְּרוּמָה כ"י) יוֹצֵא כִּי 50 קוֹדֶרִילִיּוֹן
50,000,000,000,000,000,000 מִכָּפִיל אֶת עֲצֻמוֹ
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים, כְּלוּמֹר, כָּפוּל 50
קוֹדֶרִילִיּוֹן $50,000,000,000,000,000,000 = +39$
5.2, וּלְפִי הַסֵּ"ח עוֹד כָּפוּל 15 מִלִּיּוֹן, כְּנֶגֶד 15
מִלִּיּוֹן יְהוּדִים שֵׁשׁ בְּעוֹלָם $64 + 3.75 =$, שֶׁהוּא
(בְּמִלִּים) 37 סִפְטִילֵי־אֶרֶץ 500 סִפְטִילִיּוֹן בְּחֲדָשִׁים.
[הַהֶסֶבֶר עַל הַחֲשָׁבוֹן הַנֶּ"ל רָאָה בְּכַח הַזֹּהֵר ח"ג].
זְכוּר! הַרְשֵׁב"י נִקְרָא שֶׁבֶת, (אֲדָרָא) וּבִיּוֹם הַהִלּוּלָא
שָׁלוֹ נִמְצְאָת נִשְׁמָתוֹ עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, בּוֹאוּ
כָּלָנוּ וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ, וְנִלְמַד תּוֹרָתוֹ, (גִּיטִין סז).
וְהַרְשֵׁב"י ע"ה יִמְלִיץ עָלֵינוּ זְכוּת, וְכָךְ תַּעֲלֶה
תַּפְלִיתֵנוּ לְרָצוֹן לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּשִׁהֲנָרְךָ מְקֻדֵּשׁ דָּקָה בְּלִבְד לְלִמּוֹד הַזֶּה
וּמִצְטָרְךָ ל־250.000 לּוֹמְדֵי הַזֶּהר,
נִחָשֶׁב כְּאִלוֹ אֶתָּה מְסִים 250.000 פְּעָמִים כָּל
סֵפֶר הַזֶּהר!!! - וַיִּתְקַבְּלוּ תַּפְלוּתֶיךָ וּמִשְׁאָלוֹת
לְבָבְךָ, כִּי הִתְנַאי לְקַבֵּל תַּפְלוּת וּקְרִיאַת שְׁמַע
הוּא לְמוֹד בַּזֶּהר כָּל יוֹם (תִּיקוּר"ז תִּיקוּן מ"ג), וְזוֹכָה
לְקֶרֶב הַגָּאוּלָּה בְּרַחֲמִים (זֶהר ח"ג קכ"ד). - אוֹתָם
שְׂאִינָם נִמְנִים בֵּין לּוֹמְדֵי הַזֶּהר, עֲלֵיהֶם כָּתוּב

בְּזֹהֵר הַקָּדוֹשׁ (תקון ל' דף עג:): אוֹי לָהֶם שְׁגוּרִמִּים
עֲנִיּוֹת וְחֶרֶב וּבָזָה וְהֶרֶג וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם. - וּמִי שֶׁלֹּא
עָסַק בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת וְלֹא רָצָה לְלַמּוֹד אוֹתָהּ
בְּשָׁעָה שֶׁנִּשְׁמָתוֹ רוֹצָה לַעֲלוֹת בְּגֵן עֵדֶן דּוֹחִין
אוֹתָהּ מִשָּׁם בְּבִזְיוֹן כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזֹהֵר שִׁיר
הַשִּׁירִים וְכו', וְלֹא עוֹד שֶׁאֶפְלוּ יֵשׁ בִּידוֹ כָּל
מַעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁבְּעוֹלָם, הַשְׂרָפִים בְּעַלֵּי שֵׁשׁ
כְּנָפִים שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ בְּזֹהֵר פָּרִשֶׁת פְּקוּדֵי וְכו'. (סֵפֶר הַבְּרִית). רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי הַקָּדוֹשׁ אֹמֵר, דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד
תּוֹרַת אֱמֶת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא
נִבְרָא דְּבִלָּא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וַיֵּרָאֵתוֹ וְאַהֲבָתוֹ, וַעֲבֹדָתוֹ. (גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ דף קפ"ה). לֹא
עָמְדוּ רַגְלָיו עַל הַר סִינִי (זֹהֵר ח"ג קנב, כּוֹחַ הַזֹּהֵר). כְּמוֹ
שֶׁאֹכֵל בָּשָׂר בְּחֵלֶב וְחוֹרֵשׁ בָּשָׂר וְחִמּוֹר יַחֲדָיו
(תקון מ"ג נִשְׁמַת הַזֹּהֵר). הָעוֹסְקִים בְּרָמְזוֹ וְסוּד, אֵין יֵצֵר
הָרַע יָכוֹל לְהִתְגַּרֵּת בָּהֶם, וְעֵקֶר הַגָּאוּלָּה תִּהְיֶה
בְּלִמּוּד חֻכְמַת הַקְּבָלָה (אָבֵן שְׁלֵמָה לְהַגֵּר"א פ"ח וּפ"א).
הַחֶפֶץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְכָלם שֶׁיִּלְמְדוּ כָּל שַׁבָּת אֶת
הַזֹּהֵר שֶׁל אוֹתָהּ פָּרָשָׁה וְאַפִּילוּ לַבַּחוּרִים (רִיב"ש
מִפּוֹז'יִן בִּנְיָן יוֹסֵף). לָמַד שְׁעָה אַחַת זֹהֵר יַעֲשֶׂה בּוֹ
תִּקּוֹן לְמַעֲלָה מֶה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד בַּפֶּשֶׁט שָׁנָה
תְּמִימָה (כֶּסֶם מֶלֶךְ).

זוהר חב"ד - הגאולה

אור הזוהר * אלול תשע"ג

אדמו"ר"י חב"ד והזוהר

רבי שניאור זלמן מלאדי
האדמו"ר הזקן "בעל התניא"

שמעתי ממהר"ם הלוי יפה שאמר בשם
אדמו"ר הזקן נבג"מ סגולה
למחשבות זרות בעת התפלה הוא ג' דרכים
וכו', וכן **ספר הזוהר הלשון מסוגל לנשמה**
אעפ"י דלא ידע מאי קאמר, ולכן כיון שג'
דברים אלו אינם צריכים כוונה, לכן מועילים
לטהר המחשבה ממחשבות זרות (ס' מגדל
עז, מאמרי דא"ח מאדמו"ר"י חב"ד, ע' תכ"ו).

מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רב למודו
בזוהר אף שאינו מבין, כי מה אכפת ליה
שאינו מבין אפלו הכי הוא סגלה (רבי שניאור

זלמן מלאדי, אדמו"ר הזקן [בעל התניא], מאמרי האדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א).

לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא). הלומד

בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה (זוהר פרשת וישב דף קפה ע"א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו). י"ג דברים הם להסיר כל המונעים בתפילה וכו', והג' הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר מלשון הארה, שמאיר במקום החושך שהוא חכמת אמת, (לקוטי תורה פ" תבוא).

"צמח צדק"

האדמו"ר השלישי בשולשלת חב"ד

חבר גם את הספר "ביאורי הזוהר"

ובו ביאור מאמרי הזוהר

הרבי "צמח צדק" אמר פעם ביחידות:
לימוד הזוהר מרומם את הנפש.

לימוד המדרש מעורר את הלב ואמירת תהלים בבכי ודמעות "שוטפת את הכלי"

(טז טבת; ס' חגי ומועדי ישראל שע"ר. זמיר, וכן נדפס בס' שיחות לנוער כ"ד תשכ"ו - תשכ"ח).

האדמו"ר מליובאוויטש

האדמו"ר האחרון בשולטלת חב"ד

הוראותיו האחרונות של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לכינוסי

הילדים, לימוד הזוהר וכו' מוכיחים למעלה מכל צל של ספק, על גודל השעה בה אנו נמצאים, ולכן דווקא ברגעים גדולים אלו, מוטלת החובה של כולנו - ללא יוצא מהכלל להתגייס במרץ למבצעיו הק', של כ"ק אדמו"ר שליט"א... (עלון כפר חב"ד תש"מ - תשמ"א, דבר המערכת).

עשה פלקטים גדולים בכל רחבי ארץ ישראל, על דעתי שאני סובר ומצוה לכולם שילמדו ויהגו בספר הזוהר.

כ"ק מרן אדמו"ר מליובאוויטש

הרבי שאל הראשון לציון הגאון הרב מרדכי אליהו, האם בארץ הקודש

לומדים זוהר, ענה לו, רק הספרדים
 לומדים זוהר תמידים כסדרן, אמר לו
 הרבי מה האפליה, הרי ספר הזוהר גם
 לאשכנזים ניתנה, ובודאי שהאשכנזים גם
 כן צריכים ללמוד ספר הזוהר, ואמר לו
 הרבי, כשתגיע לארץ ישראל (בשנת
 תשמ"ד) **תעשה פלקטים גדולים בכל**
רחבי ארץ ישראל, על דעתי שאני סובר
ומצוה לכולם שילמדו ויהגו בספר
הזוהר.

וזוה דבר הפגישה אצל הרבי מליובאוויטש
 המובא בספר "הרבי ויהדות ספרד":
 החיבור של אשכנזים וספרדים:

"מדברים רבות על הצורך לבטל את
המחיצות שבין ספרדים
לאשכנזים וכו'". - בשנת תשד"מ
ביקרו אצל הרבי שני הרבנים
הראשיים, האשכנזי והספרדי - מיד
אחרי בחירתם לתפקיד (הרב אברהם
שפירא הכהן והרב מרדכי אליהו, שיחיו

ויאריכו ימים [זצ"ל]). בין היתר, נסבה השיחה על לימוד תורת הסוד ועל ביטול המחיצות שבין אשכנזים לספרדים.

להלן נעתיק את רשימת הדברים מתוך הספר "בצל החכמה":

הרב שפירא שליט"א:

לימוד הקבלה היה נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, **וגדולי האשכנזים** שבאו לארץ ישראל קיבלו את לימוד הקבלה **מהספרדים** (בשער "שורשי החסידות" נצטט את דברי הרבי הרי"צ **שהמפיצים הראשונים** של תורת הסוד בארצות אשכנז הם הספרדים, שהגיעו לשם בעקבות גירוש ספרד. ולפי זה הן "גדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל" והן הפצת הקבלה בארצות אשכנז נזקפת לזכותה של יהדות ספרד. וכדברי הרבי, שהובאו בהערה ו' של הפרק הבא, שהספרדים **קדמו** לאשכנזים בתורת הסוד).

כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א:

לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני ישראל הן אשכנזים והן ספרדים.
בנוגע **לאשכנזים** הרי הגר"א, מגדולי האשכנזים כותב בפירושו למשלי (פרק ב' פסוק ט. ונצטט את דברי הגר"א מילה במילה: "כי כאשר יבין הסוד על בוריו, יהיה לו הכל אצלו על בוריו: הפשט והרמז הדרוש וסוד. אבל כל זמן שלא יבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו", עד כאן לשון הגאון מוילנא.

בהמשך היחידות הזאת ביקשו הרבנים הראשיים מהרבי ברכה "שלא נכשל בדבר הלכה". והרבי ענה להם על פי דברי הגר"א, שרק אם לומדים פנימיות התורה רק "אז בטוחים שיצליחו לכוין לאמיתתה של תורה בנגלה דתורה, הן "יורה יורה" והן "ידין ידין" וכפי שהוזכר לעיל מפירוש הגר"א" [שהעתקנו כאן], ("בצל החכמה" עמוד 220) שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר שידע דין

לאמיתו! ובדור שלאחריו הדפיס תלמידו המובהק ר' **חיים מוולוז'ין** את ספרו "נפש החיים" שרובו לקוח מספרי קבלה [...]
ובנוגע לספרדים [...].

ונמצא שהלימוד דפנימיות התורה שיך לכל החוגים של בני ישראל, **הן** **אשכנזים** **והן** **ספרדים** [...] מכיון שהצטיינותם של הספרדים בלימוד הסוד וזכות ראשונים ששמורה להם בזה אינה שוללת או מבטלת, חלילה, את חובת הלימוד הזה מאחינו האשכנזים; שכן תועלת עצומה יש בלימוד זה, **וכדברי הגר"א** שהרבי מצטט (העתקנו אותם לעיל בהערה 9).

ודבר נוסף: זוהי הדרך הנכונה לבטל את המחיצות ולחבר בין אשכנזים וספרדים. שספרדים היו רגילים בלימוד הקבלה יותר מאשר האשכנזים, ולכן צריך לבטל מחיצה זו [...]. ("בצל החכמה" עמודים 208-209).

הרבנים הראשיים בארץ הקודש

הרב אברהם הכהן שפירא
והרב מרדכי אליהו

אור ליום ב' פרשת ויצא, ב' דראש חודש
כסלו התשד"מ (הועתק מספר שיח שרפי
קודש מעמוד 424 והלאה)

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

בהמשך להמדובר אודות האריז"ל - ישנו
ענין מיוחד שנתחדש בזמנו של
האריז"ל בנוגע ללימוד פנימיות התורה:
בדורות הראשונים היתה חכמת הקבלה
"נסתרה כו' ונעלמה מכל תלמידי חכמים
כי אם ליחידי סגולה, ואף גם זאת בהצנע
לכת ולא ברבים", ואילו בדורו של
האריז"ל נשתנה מצב זה, "כמ"ש האריז"ל
דדוקא בדורות אלו האחרונים מותר
ומצוה לגלות זאת החכמה" (אגה"ק סכ"ו).
וכמפורש בזוהר (ח"א קיז, א.) שלפני ימות
המשיח יהי' הגילוי דפנימיות התורה
בריבוי מופלג: "בשית מאה שנין

לשתיתאה יתפתחון תרעי דחכמתא
 לעילא כו' וסימנך בשנת שש מאות שנה
 לחיי נח גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה
 גו'" (נח ז, יא. וראה שיחת ש"פ בהו"ב תשמ"ג
 ס"ז), ובהמשך הענין שם (ק"ח, א.): "כך
 יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי
 דעלמא זמינן לאשכחא טמירין דחכמתא
 כו".

זאת ועוד: הלימוד דפנימיות התורה
מקרב את הגאולה - כמבואר
 בזוהר (ח"ג קכד, ב - ברע"מ. הובא ונת'
 באגה"ק שם.) **"ובגין דעתידין ישראל**
למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר
הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמים"
 (כ"ה באגה"ק שם [ברחמים] ובזוהר שם:
 ברחמי).

וכידוע מ"ש הרח"ו בהקדמתו לשער
 ההקדמות (נדפסה גם בקונט' עץ
 החיים לכ"ק אדמו"ר [מהורש"ב] נ"ע ע' 61
 ואילך) אודות גודל הנחיצות דלימוד

פנימיות התורה, ועד שהעדר הלימוד
דפנימיות התורה היא הסיבה היחידה
לאריכות קץ הגלות!

ואם דברים אלו נכתבו בזמנו של הרח"ו
- הרי עאכו"כ כאשר נמצאים בימים
אלו, ארבע מאות שנה לערך לאחר
הרח"ו, ורואים ש"עבר קציר כלה קיץ
ואנחנו לא נושענו" (ל' הכתוב - ירמ' ח, כ),
הרי בודאי שהסיבה היחידה לכך היא -
החסרון בלימוד פנימיות התורה.

כל הסימנים שהובאו בחז"ל אודות סוף
זמן הגלות - נתקיימו כבר, ולדוגמא
- הסימנים בענינים בלתי-רצויים שבסוף
מסכת סוטה, "חוצפה יסגי.. נערים פני
זקנים ילבינו... בת קמה באמה כו" -
ענינים אלו נתקיימו כבר ובאופן של
"הידור דהידור"! [חס וחלילה ללמד היפך
הזכות על בנ"י, אבל, לדאבוננו, כך הם פני
הדברים!] וכמו כן הסימן ד"מלכיות
מתגרות אלו באלו" [שעל זה אמרו חז"ל

(ב"ר פמ"ב, ד.) "אם ראית מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגליו של משיח" - כפי שרואים בתקופה הכי אחרונה: וכן בנוגע לסימנים בענינים טובים, ולדוגמא: "אין לך קץ מגולה מזה שנאמר (יחזקאל לו, ח.) ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'", כשתתן ארץ ישראל פרי' בעין יפה, אז יקרב הקץ כו" (סנהדרין צח, א ובפרש"י), הסימן היחידי שלדאבוננו לא נתקיים עדיין הוא - מאמר הזוהר (הנ"ל) ש"כד יהא קריב ליומא משיחא אפילו רביי דעלמא זמינן לאשכחא טמירין דחכמתא!"

וכאמור - אם הרח"ו כתב בנוגע לזמנו שהסיבה היחידה לאריכות הגלות היא העדר הלימוד דפנימיות התורה, הרי עאכו"כ שכן הוא עתה - ארבע מאות שנה לאחרי זה!

ולכן, דרישת השעה היא - ששני הרבנים הראשיים יצאו יחדיו ב"קול קורא"

לעורר ולהלהיב את לבבות אחינו בני ישראל בכל מקום שהם אודות הצורך והנחיצות הכי גדולה בלימוד פנימיות התורה, ולפרסם זאת בפירסום הכי גדול. וכאשר יפרסמו "קול קורא" כזה, בדברים נלהבים, בדרכי נועם ובדרכי שלום - בודאי יפעלו הדברים את פעולתם.

הרב שפירא:

ישנם כיום יהודים שלומדים נסתר תורה ב"נסתר" - באופן שאף א' לא ידע מזה, וכמו כן ישנם קבוצות שמתכנסות מידי שבוע (בליל שישי) כדי ללמוד פנימיות התורה, אלא שעושים זאת בצינעה ובהחבא, ומשתדלים שהדבר לא יתפרסם וכו'.

אדמו"ר שליט"א:

שימח הנני לשמוע על כך, והלואי יתרבו קבוצות כאלו, אבל - צריכים להשתדל לפרסם ולגלות את הדברים, כי

רק עי"ז יוכלו להרבות ולהפיץ את לימוד פנימיות התורה אצל כל בני מכל החוגים, ובפרט כאשר מדובר אודות תלמידים - שהרי התלמיד אינו יכול לדעת מה עושה רבו בחדרי חדרים, ולכן, ולכן כל זמן שהתלמיד אינו יודע שרבו לומד פנימיות התורה - הרי לא יתחיל ללמוד פנימיות התורה בעצמו.

הרב שפירא:

אכן, אחד מראשי ישיבת "מיר" אמר פעם שאילו "אכשור דרא" והיו שומעים לו - היה קובע בישיבות שיעור ללימוד קבלה, והסביר את דבריו, שבדורות שלפנינו, כאשר היו ממשיכים לעסוק בלימוד התורה גם לאחר סיום הלימוד בישיבה, היתה אפשרות להשאיר את לימוד הקבלה לשנים שלאחרי הלימוד בישיבה; אבל כיום נשתנה המצב לדאבוננו, ואם לא ילמדו קבלה בישיבות - מי יודע אם ילמדו בכלל את חלק הקבלה שבתורה.

וכמו כן ישנם גם כמה מכתבים של הרב קוק ז"ל, שבהם מזהיר בדברים קשים אודות ההכרח והצורך בלימוד הקבלה, שלולי זאת אי אפשר ללמוד תורה לאמיתתה, וכותב שעי"ז מעכבים את הגאולה כו'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

אם דבריו היו מתקבלים - לא היה מקום לפגישה שלנו בחוץ לארץ, כי היינו כבר כולנו בארץ הקודש, ביחד עם משיח צדקנו!

הרב אליהו:

ברצוני לבשר לכבודו אודות לימוד הקבלה אצלנו - הספרדים:

יש לנו בירושלים עיה"ק כמה ישיבות שבהם לומדים נסתר דתורה בליל שישי רבנים ובחורים צעירים מתקבצים יחדיו ללמוד בספרו של מורי ורבי ע"ה - "כרם שלמה", (פירוש על עץ חיים).

ועוסקים בלימוד זה עד חצות הלילה, וישנם שמתחילים ללמוד בשעה שתיים לאחר חצות עד נץ החמה, ישנם ישיבה של מקובלים ("בית א-ל") שבה לומדים קבלה בכל יום אחר הצהרים, ומתפללים מתוך סידור שישנם בו כוונות הרש"ש!

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

ראוי ונכון לפרסם גם מחוץ לכתלי בית המדרש.

הרב אליהו:

כן, ישנם מודעות על כך, וכל הרוצה יכול לבוא להשתתף בלימוד זה - לימוד של נסתר דתורה בנגלה (בגלוי), לא רק בנסתר.

הרב שפירא:

לימוד הקבלה הי' נפוץ אצל הספרדים יותר מאשר אצל האשכנזים, וגדולי האשכנזים שבאו לארץ ישראל - קיבלו את לימוד הקבלה מהספרדים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

לימוד פנימיות התורה שייך לכל בני"ה הן
אשכנזים והן ספרדים:

בנוגע לאשכנזים - הרי הגר"א, מגדולי
האשכנזים, כותב בפירושו למשלי
(עה"פ ה, יח. וראה שם ד, כב. ז, יב. ועוד.)
שמי שלא למד חכמת הנסתר אי אפשר
שידע דין לאמיתו! ובדור שלאחריו -
הדפיס תלמידו המובהק, ר' חיים
מוולוז'ין, את ספרו "נפש-החיים" שרובו
לקוח מספרי קבלה. וכמו כן ידוע
שאחרים מתלמידי הגר"א עסקו גם
בלימוד הקבלה [אבל כנראה הזהירו הם
את תלמידיהם שלימוד זה שייך ליחידי
סגולה בלבד, ולכן, אלו ההולכים בשיטת
הגר"א ממעטים בלימוד הקבלה].

[הרב שפירא הזכיר עוד כמה מגדולי
האשכנזים בליטא שעסקו בלימוד
פנימיות התורה - בעל ה"לשם", ועוד].

ובנוגע לספרדים - מי לנו גדול מהרמב"ם שהיה ספרדי, שפסק פס"ד מפורש בהתחלת ספרו "יד החזקה", ספר של "הלכות" (כמ"ש הרמב"ם בהקדמתו לספרו יד החזקה - בסופה): **"יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון כו"** - והרי ענין זה שייך רק ע"י לימוד פנימיות התורה. (ראה קונט' תורת החסידות פי"ג [ע' 14] ובהערה 3 שם. קונט' לימוד החסידות פ"י [ע' 16 ואילך]. אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ב ס"ע תלה ואילך).

ונמצא, שהרמב"ם פוסק בפירוש שלימוד פנימיות התורה הוא "יסוד היסודות ועמוד החכמות" -
דחכמת התורה [ופשיטא שאין כוונתו לחכמות סתם, כי אם ובעיקר לאמיתות ענין החכמה - חכמת התורה]!

יכולים ללמוד את כל חלקי התורה כולה, ואעפ"כ, אם לא לומדים פנימיות

התורה - אזי חסר ח"ו "יסוד היסודות ועמוד החכמות"!

[**הרב** אליהו הזכיר שישנם כו"כ פסקי דינים ברמב"ם שהמקור להם - מדברי הזוהר, ולדוגמא - פס"ד הרמב"ם בהל' יבום וחליצה (פ"ד ה"ו) שלאחרי החליצה "משלכת אותו לארץ", והמקור היחידי לזה הוא - בדברי הזוהר (ח"ג קפ, א. וכמ"ש בטור אה"ע סקס"ט: לשון הרמב"ם כו' וחולצת המנעל ומשלכת אותו לארץ ע"כ. ואיני יודע למה כו' ועוד למה הצריכה להשליכו לארץ. ובביאורי הגר"א לשו"ע שם סקס"ט [סדר חליצה בקצרה] ס"ק פב מציין ע"ז: הוא מנהג הקדמונים וכמ"ש בזוהר ריש חוקת כו'), ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שישנם מקומות רבים כיו"ב (בכל זה - ראה מקומות שנשמנו בלקו"ש ח"ג ע' 768 הערה 18. הקדמת הר' מנחם כשר ע"ה לספר מפענח צפונות [ע' יד]).

וכאמור - ספרו של הרמב"ם הוא "הלכות

הלכות", כולל - גם הענינים שכותב בספר המדע, ובתחלתו פוסק (כאמור) ש"יסוד היסודות ועמוד החכמת לידע שיש שם מצוי ראשון כו'", שזהו כללות הענין דלימוד פנימיות התורה.

ונמצא, שהלימוד דפנימיות התורה שייך לכל החוגים דבנ"י, הן אשכנזים והן ספרדים, **ובודאי תהי' התעוררות מיוחדת בדבר - כאשר שני הרבנים הראשיים, הרב האשכנזי והרב הספרדי, יפרסמו "קול קורא", לעורר אודות החובה והנחיצות ללמוד פנימיות התורה.**
ועוד ענין בזה:

מדברים רבות על הצורך לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים וכו', ומכיון שכל הענינים התחלתם בתורה, כמאמר (זח"ב קסא, רעב.) "אסתכל באורייתא וברא עלמא" - צריכים לכל לראש לבטל את המחיצות שבין ספרדים לאשכנזים בנוגע ללימוד

התורה: כפי שאמר מר היו הספרדים רגילים יותר בלימוד הקבלה מאשר האשכנזים, ולכן צריכים לבטל מחיצה זו, עי"ז ששני הרבנים הראשיים, הרב האשכנזי והרב הספרדי, יצאו בקריאה משותפת אודות הצורך בלימוד פנימיות התורה.

דרושה רק זהירות שלא לעשות מזה ענין פוליטי הקשור עם מפלגה זו או אחרת, ענין השייך לחוג זה או לחוג אחר, וכיו"ב.

אין זה חידוש השייך לחוג מסויים - **דרישתו ותביעתו של הרח"ו ז"ל** ללמוד פנימיות התורה מקובלת היא בכל חוגי בנ"י, ספרדים, אשכנזים, יוצאי ליטא, יוצאי הונגרי, חסידי ליובאוויטש וכו' - הרח"ו ז"ל הי' מקובל אצל כולם! ולכן, כאשר יצטוו ב"קול קורא" את דבריו של הרח"ו ז"ל אודות הצורך והנחיצות בלימוד פנימיות התורה,

ויעוררו על קיום הדברים בפועל ממש -
"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה"
(קידושין מ, סע"ב. וש"נ, וראה הל' ת"ת
לאדה"ז פ"ד ה"ב-ג), הרי בודאי יתקבלו
הדברים אצל כל החוגים.

בכלל - תיכף ומיד לאחר דורו של
הגר"א השתדלו כל גדולי ישראל
לבטל את המצב של חילוקי זרמים ופלגים
ביהדות, ובפרט בדורו של אדמו"ר הצ"צ
- כידוע (ראה "התמים" חוברת א' ע' לח-לט)
שהיו חסים קרובים ביותר בינו לבין ר'
חיים מוולוז'ין וכן בדורות שלאח"ז (ראה
ספר "נשיאי חב"ד ובני דורם" [אה"ק
תשל"ב]).

... ומסקנת הדברים היא - שיש להשתדל
ביותר להפיץ את הרעיון של
לימוד פנימיות התורה בכל חוגי בני"י,
ולכל לראש - כאמור - ע"י פירסום "קול
קורא" משני הרבנים הראשיים, כנ"ל.

הרב שפירא:

השאלה היא - אם ישמעו לדברינו, והרי ידוע ש"כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך כו'" (יבמות סה, ב. וראה זח"ג פה, סע"ב. וראה שד"ח אסיפת דינים מע' ה"א ס"ב [תתקעו, ב ואילך]).

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

לשם מה לחשוב בכיוון בלתי רצוי, חשבונות מצד "מרה שחורה" וכו' - **הרי כל ישראל בחזקת כשרות** (רמב"ם הל' קדה"ח פ"ב ה"ב. וראה גם הל' יסוה"ת ספ"ז.). ומדוע לחשוש שלא ישמעו?! - בכלל צריכים לגשת לכל דבר מתוך שמחה ובטחון, ולא רק בטחון באלקי ישראל, אלא גם בטחון בעם ישראל!

אפילו אם קריאה זו תפעל על יהודי אחד בלבד - כדאי הדבר, שהרי אמרו חכמים במשנתם (סנהדרין לו, א) "כל המקיים **נפש אחת** מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים **עולם מלא**, ועאכו"כ

שבודאי וללא כל ספק יהיו רבים מישראל שישמעו לקריאה זו.

זאת ועוד: איתא בגמרא (שבת נה, א. וראה כת"ס חלק אה"ע סמ"ז) "אם לפניך גלוי להם מי גלוי"?! היינו, שאפילו כאשר גלוי וידוע לפני הקב"ה שלא יקבלו את המחאה, אין זה פוטר מחיוב המחאה - "להם מי גלוי"?! וכפי שרואים במוחש, לדאבוננו, שישנם כו"כ ענינים שרבנים עוררו אודותם, ובעוונותינו הרבים לא תוקנו הדברים, ואעפ"כ, לא נמנעים הרבנים לחזור ולעורר על הדברים פעם נוספת!

זכורני מתקופת הילדות שפגשתי את המלמד שלי לשבת וללמוד בתשעה באב, ולשאלתי לפשר הדבר, הרי אין ללמוד בת"ב כי אם דברים מסויימים כו'? - השיב לי: הלואי שזה יהי' החטא שלי! - "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא" (קהלת ז, כ.). ולכן, אם צריך

להיות ענין של חטא, אזי מוטב שהחטא
שלו יהי' - לימוד התורה בתשעה באב!...
ועד"ז בעניננו: הלואי שהחטא היחידי יהי'
- ההוכחה על הצורך בלימוד פנימיות
התורה למרות החשש ד"מצוה על אדם
שלא לומר דבר שאינו נשמע"... והעיקר
הוא - כאמור - **שבודאי יהיו רבים**
מישראל שישמעו לקריאה זו, ויתחילו
ללמוד פנימיות התורה.

הרב שפירא:

כוונתי בעיקר ל"עולם הישיבות" - עולם
בפ"ע, מעגל בתוך מעגל, **כיצד**
יתקבל הדבר בעולם הישיבות, ומה תהיי
תגובתם של ראשי הישיבות.

בכלל - לומדים בישיבות נגלה, ובנגלה
גופא - מסכתות מסויימות, וגם
באותם מסכתות - לא מספיקים לסיימם.
וישנם רבנים שעושים רעש מדוע לא
לומדים יותר בכמות כו', ולכן, קשה לדעת

מה תהי' תגובתם של ראשי הישיבות על קריאה זו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

בודאי ידוע לכת"ר שלפני שני דורות היתה התנגדות גדולה ביותר ללימוד ה"מוסר" בישיבות, בטענה שלימוד המוסר שייך לנשים ועמי-הארץ, ובשביל בני-תורה הרי זה בבחינת "ביטול תורה", ואעפ"כ, בימינו אלו נתקבל הדבר בכל הישיבות, וטעם הדבר - מכיון שנוכחו לדעת עד כמה נחוץ ומוכרח הדבר, וכמו כן מובא בנוגע ללימוד פנימיות התורה (ראה בכ"ז קונט' לימוד החסידות פ"ט).

הרב שפירא:

אכן ראו בפועל בעת המהפכה ברוסי', כאשר הי' משבר נורא בכל הישיבות, שהיחידים שהחזיקו מעמד בכל הנסיונות הם - אלו שלמדו בישיבות חסידיות שבם

למדו מוסר חסידות, עניני אמונה ודעות
המחזקים את האמונה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

בסיון מסכת סוטה אמרו חז"ל שבסוף
זמן הגלות "בכל יום ויום מרובה
קללתו משל חבירו". ולכאורה תמוה:
לשם מה הודיעו לנו חז"ל ענין זה - ענין
שיכול להביא לידי "מרה שחורה" ח"ו?
אלא ודאי כוונת חז"ל בזה היא -
שכאשר רואים שישנה הוספה בצד
לדעו"ז, "בכל יום ויום מרובה כו' משל
חבירו", צריכים להוסיף בעניני קדושה,
תורה ומצוותי'. ועי"ז - הנה לא זו בלבד
שמבטלים את הענינים הבלתי-רצויים,
אלא פועלים זאת באופן ד"כל המחלה
גו' לא אשים עליך (בשלח טו, כו).
מלכתחילה" (כפרש"י עה"פ - "לפי
פשוטו").

ובענינינו (בהבא להלן ראה גם לקו"ש ח"י
ע' 237. ועוד. קונטרס עה"ח פי"ג.

קונטרס הנ"ל בסופו): בדורות שלפנינו לא היו כל ה"מחלות" (בחולי הנפש) שנתחדשו בעקבתא דמשיחא, ולכן, היתה קיימת אפשרות לנהל אורח-חיים יהודי גם ללא לימוד פנימיות התורה; אבל לאחר שנתחדשו מחלות נוספות שלא היו בדורות שלפנינו - בהכרח למצוא "תרופה חדשה". והתרופה היא - לימוד פנימיות התורה, ובפרט תורת החסידות- שבה מבוארים עניני אמונה השגחה פרטית וכו' וכו', באופן של הבנה והשגה. וכפי שהוזכר לעיל שהיחידים שעמדו בנסיונות במדינה ההיא הם - אלו שלמדו בישיבות החסידיות (ובפרט תורת חסידות חב"ד ראה לקו"ש ח"ב ע' 475). ו"תרופה" זו היא באופן ד"כל המחלה גו' לא אשים עליך" מלכתחילה, כנ"ל.

ומי שאומר שאינו רוצה להשתמש ב"תרופה" זו מכיון שלא השתמשו

בה בדורות שלפנינו - הרי זה דומה לחולה שלא ירצה לשמוע להוראת הרופא להשתמש בתרופה שהומצאה סדור האחרון, מכיון שבדור הקודם לא ידעו אודות תרופה זו!...

כיום נתבטלה גם ההגבלה שהיתה בדורות הראשונים בנוגע ללימוד הקבלה לפני גיל ארבעים שנה (ש"ך יו"ד סרמ"ו סק"ו בסופו. וראה מדרש שמואל לאבות ספ"ה. שערי זוהר לאבות שם. ניצוצי זוהר לזח"א קצא, א (ג). וכ"כ בסידור בית יעקב (להר"י עמדין) הל' ת"ת ס"ח.) - ישנם כיום רבנים בני ח"י שנה! מעולם "לא זכינו" לדור כזה שבחור צעיר בן ח"י שנה יאמר שיש לו שכל כמו בן ארבעים, ולכן ראוי הוא להורות!... ועפ"ז - אין כל תמיהה בכך שבטלה גם ההגבלה בנוגע ללימוד פנימיות התורה. [וכאמור לעיל (ס"י) אם מישוהו צריך לקיים את הענין "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא

יחטא", מוטב ש"חטאו" יהי' - לימוד פנימיות התורה לפני שמלאו לו ארבעים שנה!...). וענין זה מתאים לדברי הזוהר - **"אפילו רביי דעלמא זמינן לאשכחא טמירין דחכמתא כו"**, היינו, שמדובר אודות לימוד פנימיות התורה ע"י **בחורים צעירים, "רביי דעלמא"**.

ובנוגע לזמני הלימוד - אין צורך לגרוע מזמני הלימוד דשאר עניני - התורה, ישנו מספיק זמן במשך היום שבו לא עוסקים בלימוד התורה [פעם היו לומדים בישיבות 17-18 שעות ביממה, אבל כיום נשתנה המצב גם אצל ה"מתמידים!"], ואם ינצלו את הזמן הפנוי ללימוד הקבלה - הנה במשך זמן קצר יוכלו להיות "מקובלים"!!!

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

בנוגע למה שהזכיר מר אודות עולם הישיבות, הנה המצב בישיבות כיום הוא - שהולכת וגוברת ההתעניינות

בכל הקשור ללימוד קבלה וחסידות. תלמידי ישיבות רבים ממתנים שיתנו להם "היתר" ללמוד פנימיות התורה - הם לא מחכים על "ציווי", כי אם על "היתר" בלבד. ובינתיים - לומדים הם בצנעה, כדי שלא לחולל מהפכה נגד המשגיח והנהלת הישיבה!

ישנם כאלו שהתעניינותם היא מפני שמחפשים דרך בעבודת ה' כו', וישנם כאלו שהתעניינותם נובעת מתוך סקרנות גרידא: הם שמעו שהמשגיח מתנגד ללימוד הקבלה והחסידות, ואינם מבינים למה ומדוע! - פנימיות התורה נתגלתה ע"י רשב"י, שגדלותו מודגשת בנגלה דתורה - כפי שאמר עליו רבי עקיבא רבו (ירושלמי סנהדרין פ"א ה"ב ג, ב): "דייך שאני ובוראך מכירין כחך", הם שמעו אודות גדלותו של האריז"ל, הרח"ו וכו', ויודעים שגם המשגיח "מודה" בגדלותם וכו', ולכן, אינם מבינים את יחסו

של המשגיח ללימוד קבלה וחסידות. וענין זה גופא מעורר אצלם את הסקרנות לדעת מהו הלימוד דקבלה וחסידות, כדי לדעת על מה מתנהל הויכוח.

דרך אגב: עצם העובדה שבחור-ישיבה רואה שקיים יחס שונה לב' חלקים בתורה - לימוד הנגלה הוא בפרהסיא, ללא כל מניעות והגבלות, ואדרבה: טופחים לא על שכמו, מעודדים אותו, נותנים פרסים וכו', ואילו כאשר רוצה ללמוד קבלה וחסידות, עליו לעשות זאת בחדרי-חדרים, בין השמשות, בשעה שאינה לא יום ולא לילה - הרי זה יכול לגרום אצלו ענין בלתי-רצוי, לבוא ולומר "שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה" (עירובין סד, א) ח"ו!

ולהעיר: הלשון הוא "שמועה זו נאה וזו אינה נאה", כלומר, בודאי מודה גם הוא שזוהי שמועה אמיתית, חלק

מ"תורת אמת" שניתנה למשה מסיני,
אלא אומר ששמועה זו "אינה נאה"!

ואין צורך להבהיר מה הן התוצאות
העלולות לבוא כתוצאה מזה!

ולכן, כאשר יהיה "קול קורא" בנוגע
ללימוד פנימיות התורה שעליו

יחתמו שני הרבנים הראשיים, הנה כאשר
יבוא התלמיד ויראה למשגיח או לראש
הישיבה "קול קורא" זה, שבו מצוטטים
דבריו של הרח"ו ז"ל אודות הצורך
והנחיצות ללמוד פנימיות התורה - סביר
להניח שישתנה יחסו של המשגיח או
ראש הישיבה כלפי אותו בחור שרוצה
ללמוד גם פנימיות התורה.

הרב אליהו:

בקשר לדברי הרח"ו שהוזכרו לעיל (ס"ו)
אודות הצורך ללמוד פנימיות

התורה - כותב הרב החיד"א **שמי שלומד**
קטע מזוהר ב"חק לישראל" - מתקן הוא
מ"ש הרח"ו ז"ל אודות העונש למי שלא

לומד פנימיות התורה, וזה נקרא "תיקון" כו'. ואכן ישנם הרבה יהודי שלומדים קטעים מהזוהר ב"חק לישראל".

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

כוונתי לא לענין של "תיקון" בלבד, כי אם בעיקר - להביא את הגאולה!... ואם הי' מספיק בלימוד קטע מסויים ב"חק לישראל" בלבד כדי להביא את הגאולה - הי' בא משיח צדקנו כבר בזמנו של החיד"א! ומכיון שעדיין לא בא בהכרח להוסיף בלימוד פנימיות התורה בשופי, וכדברי הזוהר דלעיל: **"יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא כו"**, עד ש"אפילו רביי דעלמא זמינן לאשכחא טמירין דחכמתא כו'.

בימינו אלו אין שום הגבלות בנוגע ללימוד פנימיות התורה, - לפני כמה דורות הי' מחסור בספרי קבלה, והיו צריכים לחפש כתבי-יד כו', ועד כדי כך - שבדורות הקודמים היו צריכים לפתוח

קבר כדי להוציא משם כתבי-יד בעניני פנימיות התורה (ראה שה"ג להחיד"א ח"א מע' ח: אך אין בשערים הנז' [שמונה שערים להרח"ו] מהדורא בתרא כי מהרח"ו צוה לגונזה בקברו, ורבנן קדישי אשר בדור ע"י יחודים הוציאוה מקברו ברשותו ע"י שאלת חלום כו'.)... אבל כיום, ישנם ריבוי ספרים הנדפסים, והם בהישג ידו של כאו"א, ולא נותר אלא ללמוד בהם בפועל.

הרב אליהו:

בנוגע להדפסת ספרים בעניני פנימיות התורה - הדפסנו את ספר "כרם שלמה", פירושו של אבי מורי ורבי על "עץ חיים", ובנתיים יצאו לאור ששה חלקים. בלי ספר זה - אומרים כמה וכמה - אי אפשר להכנס היום לתורת הקבלה. ספרים אלו נדפסו בכמות מצומצמת, מכיון שחשבנו שלא ירבו הקונים. ולכן, חלק מהספרים כבר אזלו מן השוק.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

כיום אפשר לחזור ולהדפיס בדפוס צילום,
במשך זמן מועט, באופן ד"אחישנה".

הרב אליהו:

עד שנחזור ונדפיסם - יבוא כבר משיח
צדקנו!

כ"ק אדמו"ר שליט"א: יהי רצון שיהיו
שני הענינים במהרה - הן ביאת
משיח צדקנו, והן הדפסת הספרים, ואז
- תרבה הדעה והחכמה כו' (רמבם הל'
תשובה פט ה"ב).

מעניין לדעת האם ישנו ביאור בספר
הנ"ל אודות סיום וחותם הע"ח,
ששם מדובר בעניני גלות וקליפות כו' -
דלכאורה, כיצד מתאים הדבר עם הכלל
(ראה תוס' סוף נדה מברכות לא, א, ועוד),
שיש לסיים בטוב.

הרב אליהו:

החלק הסופי של הפירוש - לא הגיע
לידינו, וכפי הנראה - נאבד חלק

זה. [הנ"ל הבטיח לשלוח לכ"ק אדמו"ר שליט"א ספרים אלו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א ביקש שישלח לו באופן ד"אחישנה", והודה לו למפרע].

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

לימוד פנימיות התורה בזמן הזה מהווה הכנה ללימוד פנימיות התורה לעתיד לבוא, כמובן ע"פ מארז"ל (פסחים נ, א. וש"נ) "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו" (וכדוגמת המבואר בביאור מארז"ל זה [לקו"ת שה"ש כב, ד. ובכ"מ] שע"י "הלימוד שלמד בבחי' הנגלות שבתורה (בעוה"ז) מזה נעשה בחי' לבוש שבו וע"י יוכל להשיג פנימיות התורה (בג"ע)". וע"פ המבואר בתניא דפל"ז י"ל, שעד"ז הוא גם בנוגע לתורתו של משיח, שההכנה לזה הוא לימוד פנימיות התורה במשך זמן הגלות).

הרב שפירא:

ע"פ מארז"ל (קה"ר פי"א ח. וראה גם שם פ"ב, א.) ש"תורה שאדם לומד

בעוה"ז הבל היא לפני תורתו של משיח"
- נמצא, שלעתיד לבוא יצטרכו לכתוב
ספרים אלו מחדש!

הרב אליהו

מכיון שענין זה (לימוד תורתו של משיח)
נפעל ונגרם ע"י הלימוד בעוה"ז,
הרי מובנת גודל החשיבות שבדבר, ולכן,
בודאי לא יתבטל דבר זה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

ח"ו לומר שהתורה שאדם למד בעוה"ז
תתבטל לעתיד לבוא. הפירוש דהבל
הוא - בערך וביחס לתורתו של משיח.

וראיה לדבר - איתא במדרש (שם פ"א, ב.
מדרש תהלים צב, א. וראה ספר
הליקוטים-דא"ח צ"צ ערך הבל (הבלים) ס"ה)
בענין "ז' הבלים שאמר קהלת", שהם
"כנגד שבעה ימי בראשית", שבהם נברא
העולם כולו, כולל - ארץ ישראל ובית
המקדש כו'. וידוע גם גודל העילוי

ד"הבל פיהם של תינוקות של בית רבן" - שעל זה מתקיים העולם (שבת קיט, ב). וראה ספר הליקוטים שם ס"ח.). ומזה מובן גם בעניננו - שהענין ד"הבל היא לפני תורתו של משיח", אינו פוגע ח"ו בגודל חשיבות הדבר.

הרב אליהו:

בנוגע להצעת כת"ר אודות "קול-קורא" - אולי כדאי שיחתמו על זה עוד כו"כ רבנים, הן מארץ ישראל והן מחוץ לארץ.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

דבר טוב ונכון, אבל - כמובן - לא לדחות את הדבר עד שיאספו את כל החתימות, כי חבל על הזמן שעובר בינתיים! אם ימתינו עד שיחתמו כל הרבנים, או אפילו רובם - יבוא כבר משיח צדקנו, ואז יאבדו ח"ו את הזכות הגדולה לעורר את אחינו בני"ע ע"ד לימוד פנימיות התורה.

בענין זה דרוש משהו שיתנהג כ"נחשון
בן עמינדב" (סוטה לו, א. מכילתא
עה"פ בשלח יד, כב. במדב"ר פי"ג, ז) ויקפוץ
ויצא ב"קול קורא". ובפרט כאשר בענין זה
יהיו שני "נחשונים" - שני רבנים ראשיים,
אשכנזי וספרדי, הרי בודאי שדעתם
תתקבל אצל כלל ישראל.

הרב אליהו:

הסימנים שהוזכרו לעיל בקשר לביאת
משיח צדקנו אמורים הם בנוגע
לגאולה באופן ד"בעתה" (ישעי' ס, כב,
סנהדרין צח, א), אבל אנו מאמינים ומקווים
שהגאולה תהי' באופן ד"אחישנה", ללא
צורך בסימנים מיוחדים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

ודאי תהיה הגאולה באופן ד"אחישנה" -
הנני מסכים לכך במאה אחוז!...
אבל אין זה שייך לתוכן המדובר לעיל,
כלומר, אין לעכב את ה"קול קורא" עד

שמשח צדקנו יבוא "עם ענני שמיא"
(דניאל ז, יג. סנהדרין שם)!

הרב אליהו:

ברור, בודאי צריכים אנו לעשות את כל
התלוי בנו כדי להביא את
הגאולה, כולל - הפעולה בענין הנ"ל,
אלא שביחד עם זה צריכים אנו להאמין
ולקוות שמשח צדקנו יבוא באופן
ד"אחישנה", גם ללא סימנים מיוחדים כו'
(ראה כרתי ופלתי יו"ד סק"י סוף בית הספק,
ועוד).

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

כאמור - מסכים הנני לכך במאה אחוז!
הלואי יסכימו הרבנים הראשיים
להצעתי (בדבר ה"קול קורא") כפי שהנני
מסכים להצאת כת"ר שמשח צדקנו יבוא
באופן ד"אחישנה"!!!

הרבנים הראשיים:

בודאי מסכימים אנו להצעת כת"ר בענין
ה"קול קורא"!

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

כוונתי לא רק להסכמה בלבד, כי אם
בנוגע לפועל ממש - כשם שהנני
מסכים שמשיח צדקנו יבוא באופן
ד"אחישנה" בפועל ממש!

הרב שפירא:

אני מקווה שמשיחתנו יצא משהו בנוגע
למעשה בפועל.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

אין כוונתי למשהו, כי אם לענין **שלם**, ענין
שיכולים לברך עליו לא רק "ברכה
ראשונה" (שהיא גם על "משהו"), אלא גם
"ברכה אחרונה" - על דבר שיש בו שיעור
דוקא (רמב"ם הל' ברכות פ"א ה"ב, פ"ג הי"ב.
טוש"ע או"ח ר"ס רי. שם סו"ס קפד [בנוגע
לברכת המזון]. ובשו"ע אדה"ז שם ס"ב כותב:
ודין צירוף לכזית יתבאר בסימן ר"י. אבל
בסו"ס ר"ז הוסיפו המדפיסים: הסימנים
החסרים (ר"ח-רי"א) לא נדפסו בתוך

השו"ע מעולם וכל מבקשם ימצאם בתוך סדר ברכת הנהנין מהרב המחבר זצלה"ה. סדר ברכה"ע לאדה"ז רפ"ח).

הרב אליהו:

הט"ז (או"ח שם סק"א. אבל במג"א שם סק"צ סק"ד פסק דאפילו על יין שרף בעינן כשיעור, דלא כהט"ז. וכ"ה גם דעת אדה"ז בסדר ברכה"נ שם. וכ"כ בבאה"ט סר"י סק"ב בשם בית יעקב סנ"ז. א"ר או"ח שם סק"ו. וכ"כ בפמ"ג [מ"ז] שם סק"ב) פוסק שעל משקה חריף מברכים ברכה אחרונה גם בפחות משיעור.

כ"ק אדמור שליטא:

לדבר חריף יש תכונה מיוחדת - שהוא פועל ונרגש בכל המאכל, ולכן אינו בטל [ע"ד ובדוגמת דבר המעמיד, ברי', חתיכה הראוי' להתכבד (ראה אנציק' תלמודים בערכם. וש"נ) וכיו"ב]. ולכן, אם לימוד ה"משהו" דפנימיות התורה יהי

באופן שהדבר יהי' נרגש בכללות ההנהגה
במשך כל היום - אזי אסתפק גם
ב"משהו"!!! אבל - כאמור - "משהו" זה
צריך להיות חריף, דבר המעמיד, וחתיכה
הראויה להתכבד - לא בהצנע לכת!

מובן ופשוט שאין הכוונה בכל הנ"ל
לאמירת "מוסר" - שהרי חסיד
הנני ולא "מוסר'ניק".

הרב שפירא:

גם אנו זקוקים לשמיעת מוסר, זה מביא
תועלת גדולה, קבלתי תועלת מגדולה
משיחתנו זו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

ח"ו, כאשר רוצים לומר מוסר למישהו -
צריכים ללכת אליו, ולא להיפך -
מכבדים אותי בביקור כדי שאומר "מוסר"
- ח"ו!

אלא הכוונה היא לגלות שכת"ר ידעו שיש
בידם הרשות והיכולת, הציווי

והנתינת-כח לעורר את כל בנ"י לענין חדש, כולל - לעסוק בלימוד פנימיות התורה.

וענין זה הוא בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש" (ראה בהנסמן בלקו"ש חי"ט ע' 252): הכל יודעים מ"ש בהקדמת הרח"ו ז"ל אודות הצורך והנחיצות דלימוד פנימיות התורה, הכל יודעים מ"ש הגר"א בפירושו למשלי שכל רב בישראל חייב ללמוד פנימיות התורה כדי שיהי' בטוח שיכוין לאמיתתה של תורה, ואעפ"כ, עד עתה לא יצאו ב"קול-קורא" לעורר אודות לימוד פנימיות התורה. ולכן, יציאתם של שני הרבנים הראשונים בקול-קורא כזה, תהי' בבחינת "מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש", ענין של חידוש.

הרב אליהו:

עה"פ בפרשתנו (כח, יא) "וישכב במקום ההוא" איתא במדרש (ב"ר פס"ח יא. וראה גם שם פע"ד, יא) "כאן שכב, אבל

כל כ' שנה שעמד בביתו של לבן לא שכב
(כדכתיב [בפרשתינו לא, מ] "ותדד שנתי
מעיני" - יפ"ת לב"ר שם [פס"ח]. וראה גם
מת"כ לב"ר פע"ד שם), ומה הי' אומר
(בלילה, כיון שלא שכב, ואמרינן במסכת אבות
[פ"ג מ"ד] הניעור בלילה ומפנה לבו לבטלה
הרי זה מתחייב בנפשו - מת"כ לב"ר שם) -
כל ספר תהלים". ושואלים על זה: הרי
לדעת האריז"ל (בפרע"ח שער הנהגת
הלימוד כתב: ובלילה לא תקרא מקרא. וכ"ה
גם בסידור האריז"ל [להרש"ש] סדר הלימוד
באשמורת. כוונת הלימוד [ליל ששי]. ק"ש
שעל המטה. שו"ע האריז"ל תוספת שבת ס"א
שם ס"ז. וראה בהערה הבאה) (ועוד) אין
לומר תהלים בלילה? - ואיתא בספרים
שבלילה למד יעקב אבינו קבלה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

לאחרי חצות הלילה - מותר לומר תהלים
לכל הדעות, בשו"ת חיים שאל
(להחיד"א ח"ב סכ"ה, הובא בהגהות מראה

כהן לשו"ע האריז"ל - ירושלים תשכ"א) שם
ס"ז אות טו כתב, והרב האר"י זצ"ל הזהיר
שלא יקראו מקרא בלילה. וההולכים
אחרי ההדרי"ם מנהגי האר"י זצ"ל אין
קורין אפי' אחר חצות מקרא, וזה פשוט.

אבל ממשיך שם: ושמעתי מהמקובל כו'
כמוהר"ר שלום שרעבי זלה"ה שהי'
מפקפק על מה שנהגו לקרות בבתי
כנסיות סמוך ליום תהלים, והיה אומר
שאולי אין תהלים בכלל אזהרת הרב, ואין
ולאו ורפיא בידו. ונתפשט מנהג זה בכל
ארץ ישראל שיש חבורות לזה. ומסיים
החיד"א: והמקובלים נמנעו מלקרות
תהלים בחול כל שלא האיר היום, וא"כ,
יתכן שהתחיל לומר תהלים לאחר חצות
הלילה, ועוד ועיקר: לפני מתן תורה לא
היתה הגבלה זו שלא לומר תהלים בלילה
[משא"כ בזמנו של משה רבינו, בזמן מ"ת
- כפי שמצינו במדרש (תנחומא תשא לו;
יל"ש תשא רמז תו; מדרש תהלים עה"פ יט, ג.

יל"ש עה"פ [רמז תרעג] בנוגע למשה
ש"בשעה שהיה הקב"ה מלמדו מקרא
היה יודע שהוא יום].

הרב אליהו:

בנוגע לפירוש המדרש שיעקב אבינו הי'
אומר "כל ספר תהלים" בלילה -
שמעתי פעם פירוש, שזהו ע"ד אמירת
תהלים בלילה ע"י דוד המלך, מכיון שאצל
דוד המלך לא הי' זה בגדר של "תהלים"
(חלק מתנ"ך - מקרא), כי אם בגדר של
שירות ותשבחות, וכמו כן אפשר לומר
בנוגע ליעקב אבינו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

בנוגע לרמז דלימוד פנימיות התורה
בפרשתנו - הרי זה מרומז
בהתחלת הפרשה, "ויצא יעקב מבאר שבע
וילך חרנה": "באר שבע" קאי על דרגות
נעלות ביותר (ראה זוהר ריש פרשתנו. אוה"ת
ריש פרשתנו. ועוד. ספר הליקוטים-דא"ח ח"צ

ערך יעקב ס"ח [ע' תתקפב ואילך]), וכאשר יוצאים מ"באר שבע" ל"חרן", היינו, שמוציאים ומגלים את הענינים הכי נעלים דפנימיות התורה ("באר שבע") למטה מטה, "חרנה" - עי"ז בונים בית בישראל!

הרב אליהו:

עד עכשיו דובר אודות פנימיות התורה, ועכשיו רוצים אנו ברכה על נגלה דתורה - "שלא נכשל בדבר הלכה", שעל זה דרושה ברכה מיוחדת.

כ"ק אדמו"ר שליט"א:

הא בהא תליא, כאשר לומדים פנימיות התורה, אז בטוחים שיצליחו לכוין לאמיתתה של תודה בנגלה דתורה, הן "יורה יורה" והן "ידין ידין", כפי שהוזכר לעיל (ס"ח) מפירוש הגר"א.

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו
ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"י
בוא"ו ק"י לאקמא שכינתה מעפרא, ולעלוי
שכינת עוזנו אם הבנים שמחה, על ידי ההוא
טמיר ונעלם בשם כל ישראל. הריני מקשר
עצמי בלימוד הקדוש הזה לנשמת כל התנאים
הצדיקים הכתובים בזוהר הקדוש ובראשם
התנא האלוף רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר
בנו, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרינו
ולעשות רצון בוראנו, ובהדין ספרא ספר הזוהר,
יפקון ישראל מן גלותא ברחמי. יראה אל עבדיך
פעלך והדרך על בניהם.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו. [ב' פעמים], (סוד ה')

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

גדולי הדור פסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי
(ישירות לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומי ספרים ועלונים חינם

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

טל: 0527651911

www.ha-zohar.info

